

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Τετάρτην, 6^{ην} /19^{ην} Αὐγούστου 2020, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡ Ἐκκλησία, ἀκολουθοῦσα τὰς Εὐαγγελικὰς διηγήσεις (Ματθ. 17, 1-3), (Λουκ. 9, 28-36), (Μάρκ. 9, 2-13), ἀναμιμνήσκειται ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὀλίγον πρό τοῦ σταυρικοῦ πάθους Αὐτοῦ, ἐφανερώθη ἐν τῇ θεϊκῇ δόξῃ καὶ λάμπει Αὐτοῦ, ὅτε τὰ ἱμάτια Αὐτοῦ ἐγένονο λευκά ὑπὲρ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ φωνὴ τοῦ Πατρὸς ἠκούσθη λέγουσα: «οὗτός ἐστι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, Αὐτοῦ ἀκούετε», ἐνώπιον τῶν προκρίτων μαθητῶν Αὐτοῦ, Πέτρου, Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου, ἵνα δεῖξῃ αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὸ ἀπολεσθὲν πρωτόκτιστον κάλλος τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον δύνανται οἱ πιστεύοντες εἰς Αὐτόν νὰ ἀποκαταστήσουν καὶ πάλιν, μεταμορφούμενοι ἐν Αὐτῷ καὶ δι' Αὐτοῦ.

Τὸ γεγονός τοῦτο ἐωρτάσθη:

Α. Εἰς τὸ ὄρος Θαβῶρ, ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῶ τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε ὀλονυκτίου θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καὶ διακόνων καὶ μετεχόντων ὀλίγων πιστῶν λόγῳ τοῦ ἰοῦ covid 19 καὶ ψαλλόντων τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Δημητρίου Καββαθᾶ δεξιὰ ἑλληνιστί καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου ἀριστερὰ ἀραβιστί.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας, ὁ Μακαριώτατος ἀπηύθυνε κήρυγμα, ἔχον οὕτως:

Παρέλαβεν ὁ Χριστός τὸν Πέτρον, τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην εἰς ὄρος ὑψηλόν κατ' ἰδίαν· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια Αὐτοῦ ἐγένοντο λευκά ὡς τὸ φῶς· καὶ ὤφθησαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας μετ' Αὐτοῦ συλλαλοῦντες καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· «οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας χρησιμοποιοῦν τὸ λεξιλόγιον τῆς διηγήσεως τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, (Ματθ. 17, 1-5).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁ τὸν ἄμορφον μεταμορφούμενος ἄνθρωπον καὶ τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν καταλαμπρύνας συνήγαγεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ θαβωρίῳ ὄρει, ἵνα μυστικῶς ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς θείας Εὐχαριστίας ἐποπτεύσωμεν Χριστόν ἐξαστράψαντα θεϊκαῖς ἀκτίσι καὶ ἐνηγηθῶμεν τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνήν, ἡγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱόν τὸν καταυγάσαντα τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν ἡμῶν.

Εἰς τὸ ἅγιον τοῦτο ὑψηλόν ὄρος, ἔνθα ὁ Ἰησοῦς Χριστός μετεμορφώθη ἔμπροσθεν

τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ καί τό πρόσωπον Αὐτοῦ ἔλαμψεν ὡς ὁ ἥλιος, τά δέ ἰμάτια Αὐτοῦ ἐγένοντο λευκά ὡς τό φῶς (Ματθ. 17,2) προετυπώθη ἢ μᾶλλον προεικονίσθη τό ἀπρόσιτον φῶς τῆς δόξης τοῦ θεοῦ Πατρός. Διά τοῦτο ὁ ὑμνωδός λέγει: «Τόν γνόφον τόν νομικόν ἢ φωτεινή τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη, ἐν ἧ Μωσῆς καί Ἡλίας γενόμενοι καί τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιωθέντες θεῷ ἔλεγον· σύ εἶ θεός ἡμῶν ὁ βασιλεύς τῶν αἰώνων».

Ὁ μοναδικός καί ἀπόλυτος σκοπός τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλονότι τῆς πίστεώς μας εἰς τόν ἐνανθρωπήσαντα Υἱόν καί Λόγον τοῦ θεοῦ, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν εἶναι νά ἀξιωθῶμεν τῆς ὑπερφώτου δόξης τοῦ θεοῦ. Καί ποία εἶναι αὕτη ἡ δόξα τοῦ θεοῦ; Γέγραπται, «τό εἶδος τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον», (Ἐξοδ. 24, 17). Τό εἶδος τῆς δόξης τοῦ Κυρίου κατ' οὐσίαν εἶναι τό πρόσωπον τοῦ θεοῦ, τό ὁποῖον οὐδεὶς δύναται ἰδεῖν κατὰ τό γεγραμμένον, «καί εἶπεν Κύριος οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τό πρόσωπόν μου· οὐ γάρ μή ἴδῃ ἄνθρωπος τό προσώπόν μου καί ζήσεται», (Ἐξοδ. 33, 20). Καί ἀλλαχοῦ εἶπεν Κύριος πρὸς Ἡλιοῦ τόν Θεσβίτην: «ἐξελεύσῃ αὖριον καί στήσῃ ἐνώπιον Κυρίου ἐν τῷ ὄρει· ἰδοῦ παρελεύσεται Κύριος... οὐκ ἐν τῷ πυρί Κύριος· καί μετὰ τό πῦρ φωνή αὔρας λεπτῆς, κάκεϊ Κύριος», (Γ' Βασιλ. 19, 11-12).

Κατά δέ τήν μαρτυρίαν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ὁ Κύριος εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου: «Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Κύριος ἐλάλησε λέγων· ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12). Τό φῶς δέ τοῦτο τοῦ Ἰησοῦ δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν δόξαν τοῦ Κυρίου, ὡς ἐπιμαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς, ἀναφερόμενος εἰς τούς ἀγραυλοῦντας ποιμένας ἀφ' ἑνός: «ἰδοῦ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καί δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς», (Λουκ. 2,9) καί ἀφ' ἑτέρου εἰς τόν λιθοβολισμόν τοῦ Στεφάνου: «ὑπάρχων δέ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τόν οὐρανόν εἶδε δόξαν θεοῦ καί Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ, καί εἶπεν· ἰδοῦ θεωρῶ τούς οὐρανοῦς ἀνεωγμένους καί τόν υἱόν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ ἐστῶτα», (Πράξ. 7, 55-56).

Τό γεγονός τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τήν προτύπωσιν τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, δηλονότι τήν προετοιμασίαν τῶν μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι ἔμελλον νά γίνωσιν αὐτόπται καί αὐτήκοοι μάρτυρες τῶν παθῶν καί δὴ τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ θανάτου, τῆς τριημέρου ταφῆς καί βεβαίως τῆς λαμπροφόρου τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, ὡς ἱστορεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος: «Ἀπό τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ, ὅτι δεῖ Αὐτόν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα καί πολλά παθεῖν... καί ἀποκτανθῆναι, καί τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι», (Ματθ. 16,21). Τοῦτο μαρτυρεῖ καί ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας λέγων: «Πρό τοῦ σοῦ Σταυροῦ Κύριε, ὄρος οὐρανόν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνή ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπό Πατρός δέ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σύν Ἰακώβῳ καί Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναι σοι, καί ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρήσαντες τά θαυμάσιά σου, μή δειλιάσωσι τά παθήματά σου... καί δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τήν λαμπρότητα».

Τό θεολογικόν βάθος, ὕψος τε καί πλάτος τοῦ θαύματος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεταμορφώσεως ἐστιάζεται εἰς δύο τινά: Πρῶτον εἰς τό ὅτι «ὁ Ἰησοῦς μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν καί ἔλαμψεν τό πρόσωπον Αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τά δέ ἰμάτια Αὐτοῦ ἐγένοντο λευκά ὡς τό φῶς», (Ματθ. 17,2), καί δεύτερον εἰς τό ὅτι «νεφέλη φωτεινή ἐπεσκίασεν αὐτούς καί ἰδοῦ φωνή ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε», (Ματθ. 17,5).

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ ἐμπειρία τόσον τῆς θεωρίας τῆς λάμψεως τοῦ φωτός τῆς Μεταμορφώσεως ὅσον καί ἡ ἀκοή τῆς φωνῆς ἐκ τῆς νεφέλης δέν ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς μόνον εἰς τούς παρευρεθέντας μαθητάς, ἀλλά καί εἰς πάντα πιστόν, τόν ἀγαπῶντα τόν θεόν ἐξ ὅλης τῆς καθαρᾶς αὐτοῦ διανοίας καί καρδίας. Ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ τοῦ ἐγκρίτου Πατρός τῆς Ἐκκλησίας ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ τήν διδασκαλίαν αὐτοῦ, ἐρειδομένη ἐπί τῶν μεγάλων θεοφόρων καί θεολόγων Πατέρων, προκατόχων αὐτοῦ: «Οἱ ἐγκριτοί τῶν μαθητῶν, καθάπερ ἀκούεις ψάλλουσιν τήν Ἐκκλησίαν..., τήν οὐσιώδη τοῦ θεοῦ καί ἀίδιον εὐπρέπειαν εἶδον ἐν θαβῶρ... τήν ὑπέρφωτον τοῦ ἀρχετύπου κάλλους λαμπρότητα, αὐτό τό ἀνείδεον εἶδος τῆς θεϊκῆς ὠραιότητος, δι' οὗ θεουργεῖται καί τῆς πρός πρόσωπον θείας ὁμιλίας καταξιοῦται ὁ ἄνθρωπος, αὐτήν τήν ἀίδιον καί ἀδιάδοχον βασιλείαν τοῦ θεοῦ, αὐτό τό ὑπέρ νοῦν καί ἀπρόσιτον φῶς, φῶς οὐράνιον, ἄπλετον, ἄχρονον, ἀίδιον, φῶς ἀπαστράπτου ἀφθαρσίας, φῶς θεῖον τοῖς θεωμένοις, μία γάρ χάρις Πατρός, Υἱοῦ καί Πνεύματος, ἦν εἰ καί σωματικοῖς εἶδον ὀφθαλμοῖς, ἀλλά διανοιγεῖσιν ὡς ἐκ τυφλῶν γενέσθαι βλέποντας, κατά τόν ἐκ Δαμασκοῦ θεῖον Ἰωάννην καί ἰδεῖν τό ἄκτιστον ἐκεῖνο φῶς, ὃ κἄν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τῆς ἀγίοις μόνοις ἀκαταλήκτως ἔσται θεατόν κατά τούς ἀγίους Διονύσιον καί Μάξιμον».

Αὐτό τοῦτο τό ἄκτιστον φῶς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐπεφάνη καί ἔλαμψεν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ὄρει θαβῶρ, ἐξ οὗ καί θαβῶριον καλεῖται. Αὐτοῦ τό φῶς ἄξιοι τῆς θεωρίας αὐτοῦ εἶναι οἱ ἅγιοι καί οἱ δίκαιοι τοῦ θεοῦ, ὡς γέγραπται: «Μακάριοι οἱ καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοί τόν θεόν ὄψονται», (Ματθ. 5,8), «ὅτι παρά Σοί πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί Σου ὁψόμεθα φῶς», (Ψαλμ. 35,9), ψάλλει ὁ Δαυΐδ.

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ Λόγου καί θεοῦ Πατρός τῶν φώτων, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης θεοτόκου καί Μητέρας τοῦ θεοῦ ἀνυμνεῖν καί λέγειν μετά τοῦ ψαλμωδοῦ: «Ἐν τῷ φωτί τῆς δόξης τοῦ προσώπου Σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τόν αἰῶνα», (Ψαλμ. 88,15), Ἀμήν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, ὁ ἀνακαινιστής τῆς Μονῆς καί ἡγούμενος Ἱερομόναχος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰλαρίων παρέθεσε τράπεζαν ἰχθύων.

Β. Εἰς τό ἐν Γεθσημανῆ Θεομητορικόν Μνημα προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος μετά Πατέρων Ἁγιοταφιτῶν. Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, ὁ ἡγούμενος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβήλων κ. Δωρόθεος παρέθεσε κέρασμα.

Γ. Εἰς τήν ἐν Ραμάλλα Ἱεράν Μονήν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Γαλακτίων, συλλειτουργοῦντος αὐτῷ τοῦ Πρεσβυτέρου Οἰκονόμου π. Γιακούμπ καί μετεχόντων ἐν καταλύξει τῶν ὀλίγων ἐκ τῶν πολλῶν πιστῶν τῆς πόλεως, λόγῳ τῆς θανατηφόρου λοιμώδους νόσου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας